

Falk Richter

## **WELKOM IN HET VERLOREN PARADIJS**

*(Welcome to paradise lost)*

Geïnspireerd op "De Samenspraak van de Vogels" van  
Farid ud-Din Attar

Vertaling Tom Kleijn

Copyright © Falk Richter, Berlijn 1.3.2018

Copyright © Nederlandse vertaling Tom Kleijn 2018

+++

Zo stil hier.

Je hoort toch niets.

Leeft hier niets meer?

Zijn ze dan echt allemaal dood?

Hebben ze ons dan echt allemaal verlaten?

Waar zijn ze dan nu?

Weg? Komen nooit meer terug?

+++

Kijk die vogel daar hoog in de lucht.

Ik vraag me af welke verhalen hij te vertellen heeft?

Wat hij op zijn weg ziet.

Een lange weg.

Helemaal van Afrika naar hier en verder nog en ...

+++

Waarom hoor ik de wereld niet meer?

Waarom trekt ze aan mij voorbij?

Zoveel lawaai, ik hoor niets meer.

Zoveel beeldlawaai, informatielawaai, ik zie niets meer, ik begrijp niets meer.

+++

DE CONFERENTIE VAN DE VOGELS

WELKOM IN HET VERLOREN PARADIJS

Een koor voor duizend stemmen.

Een koor voor vier vrouwelijke Shapeshifters.

Ze zijn mensen, ze zijn vogels, ze zijn moeder aarde, ze zijn de schrijver, ze zijn alles.

Ze veranderen voortdurend van houding, van perspectief, van gezichtsuitdrukking.

+++

Misschien begint het allemaal heel eenvoudig:

Een vrouw komt het toneel op, alleen, nog geen muziek:

Ik heb dus dat boek gelezen "DE SAMENSPRAAK VAN DE VOGELS" en daarin gaat het erom, dat ...

Zij vertelt alles wat haar na het lezen van het boek DE SAMENSPRAAK VAN DE VOGELS is bijgebleven.

Je hebt dus die vogels en die komen allemaal bij elkaar want ze zijn plan om naar hun koning, DE SIMOERG, te vliegen. Maar de tocht is moeizaam en ver en niemand weet of ze daar allemaal behouden aan zullen komen en uhm, de eerste helft van het boek gaat over uitvluchten.

Ja, uitvluchten.

Alle vogels verzinnen een smoesje, waarom ze niet op weg willen gaan.

Ze willen gewoon niets veranderen,  
aan hun leven.

Die hele reis is hun gewoon te ongewis.

Ze willen gewoon wat ze bereikt hebben, DE STATUS QUO, niet opgeven.

Alles moet blijven zoals het is.

Ze willen zelf niet VERANDEREN.

Allemaal veel te veel moeite

maar een paar gaan toch op weg

en ze bereiken zeven dalen

en de vlucht is stormachtig en gevaarlijk en ze doen heel veel ervaringen op.

Ze zien en horen dingen, die ze nooit eerder hebben gezien en gehoord,

en dan komen ze eindelijk aan.

Achter duizend sluiers

vinden ze:

de SIMOERG.

Geen wetende kent zijn volmaaktheid.

Geen ziende zijn schoonheid.

Op weg naar hem toe moet je veel grenzen overschrijden  
en veel, wat een gewoonte is geworden, achter je laten.

Bevrijd je van egoïsme en verwarring.

Wie zijn leven in licht verandert, die ...

Ja, maar voordat we hier aankomen, bij dit moment,

gaan we eerst eens terug naar het punt in het verhaal, waarop alle vogels bij  
elkaar gaan zitten om een conferentie te houden,

op een groot, leeg, uitgestrekt veld,

zoals dit hier.

Het probleem is alleen:

hier

zijn geen vogels meer,

nog maar een paar,

ze komen niet meer,

omdat er geen insecten meer zijn.

Die sterven allemaal

vanwege de pesticiden

die gespoten worden om het gras sneller en hoger te laten groeien,

zodat het vaker gemaaid kan worden.

Wat ertoe leidt, dat het broedsel van de vogels die nog niet uitgestorven zijn,  
door de maaimachines vermalen wordt.

Omdat ze nu, in plaats van twee keer per jaar, acht tot zestien keer per jaar  
het gras maaien,

omdat het zo snel groeit,

dankzij de pesticiden,  
waaraan de insecten sterven  
en de bijen,  
omdat het gras nodig is voor de koeien,  
zodat die nog meer melk produceren,  
voor melkpoeder,  
dat van hieruit naar China wordt verscheept,  
omdat er in China een grote reclamecampagne wordt gevoerd:  
Hollandse melk maakt Chinese kinderen sterk.  
Ja, en die Chinezen zijn allemaal compleet gek op Hollands melkpoeder.  
Die sturen agenten hierheen om in de supermarkten alles op te kopen,  
en de Friese boeren produceren alleen nog maar voor de Chinese markt.  
Want de markt moet groeien.  
We hebben meer groei nodig,  
zeggen de mannen in de suitsupply-pakken,  
zodat we nog meer geld verdienen,  
dat we dan buiten de belastingdienst om, via geheime postbusfirma's in  
kleine belastingparadijzen kunnen laten verdwijnen.  
Abracadabra.  
Simsalabim.  
Weg is het miljoen  
en weg zijn ook de insecten  
en de vogels.  
Maar daarvoor in de plaats hebben we nu postbusfirma's,  
ons eigen kleine belastingparadijs,

waar voor iedere miljardair uit ieder land van de wereld een klein gaatje te vinden is, waardoor hij zijn miljarden, buiten de belastingdienst om, bij ons in het nest kan leggen.

Welkom in het paradijs.

Zo, hier zijn dus de ingrediënten van ons kleine verhaal:

de vogels willen een conferentie bijeenroepen.

Nee, de vogels willen dat de mensen een conferentie bijeenroepen.

Precies, de vogels gaan op weg naar de koning.

Nee, de mensen zoeken een nieuwe leider die hen helpt de wereld te redden.

De vogels houden geen conferenties meer.

Ze komen hier helemaal niet meer naartoe.

Ze zingen niet meer voor ons,

dat moeten we nu zelf maar doen.

De vogels gaan in staking,

ze zingen niet meer

en de mensen beginnen aan een grote reis.

Ze weten alleen niet waar ze uiteindelijk aan zullen komen.

Er zijn dus

vogels

en mensen,

en de planeet speelt ook nog mee.

De bladzijden zijn wat door elkaar geraakt op onze reis.

We zijn een beetje de juiste volgorde kwijt.

Dus, wat was er het eerst en wat volgde daaruit?

Een beetje zoals met de kip en het ei.

O, zo dus, en inderdaad, we zijn steeds iemand anders

terwijl we toch altijd wij zijn,  
wij zijn jullie en jullie zijn wij,  
zeggen de vogels.

In de Middeleeuwen was de vogel trouwens een symbool, voor de ziel van de mens.

De vraag is: zal het universum ons missen, wanneer we deze planeet verlaten zullen hebben?

En waar gaan we heen, wanneer de planeet ons definitief de deur wijst?

Ze schudt ons van zich af, we vallen door het heelal.

De vraag is dus:

hebben we voor die tijd al leren vliegen, wanneer de planeet ons definitief van zich af schudt?

Vrije val.

De mensheid in vrije val.

We beginnen.

Eindelijk.

WELKOM IN HET VERLOREN PARADIJS [Welcome to Paradise Lost]

Wat wil deze vogel ons zeggen?

Wat heeft deze vogel ons te zeggen?

Wat ziet hij op zijn tocht van Afrika naar ons hier?

Hele bossen worden gerooid,

excessief gebruikte skipisten veranderen de bergweiden in woestijnen.

Mensen proberen in kapotte opblaasboten over de Middellandse Zee naar Europa te komen,

kapseizen,

zwemmen,

alleen de sterksten overleven het,

de anderen vechten

spartelen,

slikken water,

vechten,

anderen proberen te helpen,

weer anderen helpen vooral zichzelf,

reddingsboten komen te laat.

Ik krijg geen lucht meer.

Ik krijg geen lucht meer.

Long vult zich met water,

en

je hoort een gegorgel,

de zee is woelig.

Het is donker, koud.

Oh, daar drijft al een lijk,

kijk eens, heel klein,

een kinderlijkje

en nu zinkt het

het zinkt naar de bodem en

niemand zal het zich ooit kunnen herinneren,

want niemand weet, dat hier een kind verdronken is.